Dosarul nr. 5r-388/2025 4-25092915-38-5r-01072025

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

06 august 2025 **or.Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul Eugeniu Russ

Grefierului Corina Cebotari

în lipsa:

Petiționarei Aurica Sîrbu

Avocatului Ina Perțu

Reprezentantul IP Rezina Mihail Cojocari

(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de Aurica Sîrbu, completată prin contestația suplimentară depusă de avocatul Ina Perțu împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 566565 (1759397193517269) din 13 mai 2025, întocmită de agentul constatator al IP Rezina Dorin Vrabie, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, prin care Aurica Sîrbu a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25000 de lei,

c o n s t a t ă:

La 13.05.2025, la ora 11 şi 15 min., agentul constatator al IP Rezina Dorin Vrabie a emis în absența făptuitorului decizia inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 566565 (1759397193517269), prin care Aurica Sîrbu a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25000 de lei.

În fapt, potrivit procesului verbal cu privire la contravenţie, în acţiunile lui Aurica Sîrbu a fost reţinută săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, pe faptul că în perioada anului 2024-2025, în or.Rezina, s*****, prin intermediul conturilor bancare descise de banca comercială din Federația Rusă a primit pentru sine transferuri în ruble rusești pentru a vota sau nu în cadrul referendumului din anul 2024 .

La 27.06.2025, în cancelaria IP Rezina cu nr. de înregistrare „34/45-3846” a parvenit spre examinare contestaţia depusă de Aurica Sîrbu împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI06 566565 (1759397193517269) din 13 mai 2025, prin care a solicitat declararea nulităţii procesului verbal cu privire la contravenţie.

La data de 06.08.2025, avocata Ina Perțu a depus o cerere suplimentară la contestație în care a indicat că, agentul constatator nu a stabilit corect fapta și nici nu a cercetat probatoriu, procesul verbal a fost întocmit în lipsa petiționarului fără a fi citat legal, precum și nu este semnătura martorului.

În ședința de judecată *petenta Aurica Sîrbu şi avocatul acesteia Ina Perțu*, fiind citați legal, nu s-au prezentat, însă avocatul a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa și a petiționarului, iar ca urmare instanța a admis cererea și a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Astfel prin prisma art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus continuarea examinării cauzei în absența acestuia, cu remiterea ulterioară a copiei de pe hotărâre, fiind epuizate toate metodele legale de notificare privind examinarea cauzei.

Reprezentantul IP Rezina Mihail Cojocari, fiind citat legal în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a depus o cerere de examinare a cauzei în lipsa sa, precum și o referință prin care a solicitat respingerea contestației. Astfel, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa sa.

Aşadar, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală întrucât careva erori tehnice în procesul expedierii nu au fost semnalizate, iar această modalitate a fost acceptată de ambele părți şi astfel, prin prisma art. 455 alin. (2) şi (3) din Codul contravenţional, s-a considerat posibilă examinarea cauzei contravenţionale în lipsa agentului constatator, a făpuitorului şi a autorului contestaţiei, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza *Poitrimol împotriva Franţei*, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

Analizând contestația, materialele relevante ale cauzei şi verificând procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond şi de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa şi coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

Contestația împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 566565 (1759397193517269) din 13 mai 2025 a fost depusă de către petiționar la data de 27.06.2025, fiind înregistrată cu nr. de intrare „34/45-3846”, adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional, reieşind din faptul că decizia de sancţionare a fost adoptată în absenţa petiționarului şi nu există nici o dovadă certă a înmânării deciziei lui Aurica Sîrbu.

Astfel, instanța remarcă că petiționara Aurica Sîrbua fost sancționat în temeiul art.47[1] alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Subsecevent, cu referire la probe, art. 425 alin. (6) lit. c) din Codul contravenţional, consacră că *nu pot fi admise ca probe informaţiile acumulate prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv dreptul la apărare*.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Aşadar, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 566565 (1759397193517269) din 13 mai 2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, la fel prin prisma *art. 445* al Codului contravențional.

În acest mod, instanţa statuează că potrivit art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional, *celelalte încălcări ale art.443* sau *ale altor norme imperative* din prezentul cod *pot să ducă la nulitatea procesului verbal* cu privire la contravenţie doar în cazul în care *acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei*.

În acest aspect, se reţine că petiţionarul a invocat încălcarea dreptului său la apărare prin lipsa informării sale despre cauza contravenţională pornită şi adoptarea deciziei de sancţionare, iar agentul constatator nu a prezentat nici o probă pentru a-şi motiva poziţia sa, în pofida asigurării tuturor garanţiilor în acest sens şi nici în materialele cauzei nu se atestă acţiuni diligente în scopul informării acuzatului despre examinarea propriei cauze, decât acte formale, care nu pot demonstra diligenţa agentului constatator.

În acest context, instanţa atestă că decizia de sancţionare a fost adoptată vădit în lipsa petiționarului, care nu a fost citat la momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie sau cel mult nu se atestă o dovadă certă a acestui fapt.

Or, la caz se atestă două citaţii, însă fără dovada expedierii şi/sau înmânării/nereclamării citaţiilor de către făptuitoarea Aurica Sîrbu.

Totodată urmează a se reține că, în procesul verbal cu privire nu este indicat nici un martor, ceea ce duce la încălcarea art.443 alin.(6) Cod contravențional, ***faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie*** ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal ***se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin un martor,*** indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon).

Respectiv, instanţa conchide că o omisiune gravă se atestă la materialele cauzei prin lipsa unei argumentări legale a constatării faptei şi întocmirii procesului verbal cu privire la contravenţie, anume în absenţa făptuitoarei, ce reiese exclusiv din lipsa dovezii invitării persoanei vizate de la adresa de domiciliu stabilită în cadrul examinării cauzei de către agentul constatator şi lipsa unei dovezi privind expedierea notificărilor, echivalează cu lipsa citării persoanei.

Pe cale de consecință, instanța atestă lipsa unei citații certe privind invitarea la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție cu participarea făptuitorului, iar în concordanţă cu cele expuse, instanţa conchide că agentul constatator a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. MAI06 566565 (1759397193517269) din 13 mai 2025, fără a dovedi citarea făptuitoarei anume în această zi, în acest sens eşuând în a demonstra faptul înmânării înştiinţării oficiale, mai ales când însăşi petiţionara invocă încălcarea dreptului său de a participa la examinarea cauzei şi acordarea garanţiei de a-şi expune poziţia sa.

Aşadar, instanţa consideră că agentul constatator a adoptat o poziţie arbitrară de a constata faptele în lipsa persoanei Aurica Sîrbu și nu a întreprins nici o acţiune în scopul citării legale a acestuia în cadrul examinării, pentru a verifica versiunea sa, de a cerceta probele apărării sau asculta obiecţiile sale şi constatării contravenţiei incriminate, în condiţiile în care petiţionarul avea dreptul să-şi angajeze un apărător până la adoptarea unei decizii finale de condamnare la o pedeapsă cu amendă şi să îşi prezinte propriile versiuni sau probe.

În argumentare, instanţa notează că potrivit art. 382 alin. (1) şi (3) din Codul contravenţional, citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional şi se face în aşa fel ca *persoana chemată să primească invitaţia cu cel puţin 5 zile înainte de data când ea trebuie să se prezinte în faţa autorităţii respective*, însă la caz, în modalitatea lipsei notificării de către agentul constatator, s-a eşuat în acest context şi prin urmare făptuitorul nu ar fi putut să informeze autoritatea, indicând motivul, precum şi să convină cu privire la data şi ora când se va putea prezenta, ce reprezintă o omisiune care afectează grav fondul cauzei şi îndeosebi dreptul acuzatului de a fi informat despre învinuirile aduse, în lumina dreptului său la apărare şi a egalităţii armelor ca parte a unui proces echitabil.

În concordanţă cu cele expuse, Curtea Europeană a Drepurilor Omului a susținut că o acuzație înseamnă nu numai notificarea oficială a unei prezumții că o persoană a comis o faptă penală, dar și orice măsură care afectează substanțial situația suspectului (a se vedea *Padin Gestoso împotriva Spaniei (dec.)*, 8 decembrie 1998).

Prin urmare, instanţa conchide că este obligația pozitivă a autorităților statului de a informa persoana referitor la învinuirea adusă, or înaintarea unei acuzări sunt în corelație directă cu dreptul acuzatului de a participa la cazul de învinuire a sa într-o faptă ilicită, mai ales în situaţia în care soluţia a fost adoptată de agentul constatator în situaţia în care făptuitorul respinge acuzaţiile aduse, ce impune că soluţionarea cazului prin aplicarea unei amenzi, a avut loc exclusiv în lipsa făptuitorului şi nu au fost desfăşurate nici o acţiune pentru a asigura examinarea diligentă a procesului contravenţional, cu respectarea dreptului de participarea în propria cauză a lui Aurica Sîrbu, cât şi informarea despre acuzaţia adusă.

De asemenea, referitor la citarea pesoanei, în cauza ***Ziliberberg împotriva Moldovei*** *(1 februarie 2005, nr. 61821/00, par. 40)*, Curtea a arătat că art. 6 al Convenţiei, interpretat în ansamblu, garantează dreptul persoanei acuzate de a participa efectiv la procesul său penal, ce include *inter alia* nu doar dreptul de a fi prezent, dar şi de a asculta şi a urmări procesul, iar acest drept face implicit parte din esenţa conceptului procedurii contradictorii şi poate fi, de asemenea, dedus din garanţiile prevăzute în sub-paragrafele (c), (d) şi (e) ale paragrafului 3 al articolului 6 - *„să se apere el însuşi”*, *„să întrebe sau să solicite audierea martorilor”* şi *„să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere”*.

În acest mod, ca şi în speţa Ziliberberg, instanţa opinează că este dificil de a vedea în această cauză cum Aurica Sîrbu ar fi putut să-şi exercite aceste drepturi fără a fi prezent în această cauză în care el deja a fost condamnată de agentul constatator, după care este a priori imposibilă deja administrarea unor alte probe şi verificarea altor versiuni, precum celor invocate de făptuitor, or în esenţă, ultima pur şi simplu nu a putut face acest lucru, deoarece nu a fost informat anticipat despre examinarea cauzei sale, care s-a finalizat printr-o decizie de sancţionare.

Totodată, potrivit Recomandării CSJ nr. 54 din 7 decembrie 2013, doar în cazul în care destinatarul refuză să primească citaţia sau înştiinţarea, cât şi în cazul schimbării adresei pe parcursul procesului, dacă partea sau reprezentantul nu a comunicat instanţei noua adresă, persoana se va considera nemijlocit înştiinţată despre locul, data şi ora şedinţei de judecată sau despre locul, data și ora efectuării unui act procedural, adică doar dacă înștiinţarea a avut loc cu respectarea condiţiilor legale, care în accepţiunea instanţei au fost omise prin nerespectarea prevederilor art. 382 din Codul contravenţional.

Astfel, instanţa iterează că în ansamblu, agentul constatator nu s-a conformat dispozițiilor legale şi imperative ale art. 382 coroborat cu art. 443 alin. (6) din Codul contravențional, or instanţa interpretează prevederile enunţate în modul că în toate cazurile organul de constatare urmează iniţial să se asigure de întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie în prezenţa făptuitorului, care ar fi semnat în actul recurat şi doar ulterior, motivând lipsa acestuia, poate recurge deja la adoptarea acestui act în absenţa persoanei vizate.

Astfel, instanţa iterează că o asemenea omisiune a agentului constatator privind lipsa invitării făptuitorului la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie nu mai poate fi apreciată ca fiind irelevantă sau insignifiantă în raport cu fondul cauzei, or în acest mod s-au cauzat repercusiuni evidente dreptului lui Aurica Sîrbu la apărare, de a participa la administrarea probelor, să înainteze obiecţii, cereri, demersuri, să ia cunoştinţă de procesul verbal încheiat de agentul constatator, să ceară completarea lui cu circumstanţele care, în opinia sa, trebuie să fie consemnate şi inclusiv altor garanţii, care sunt imperativ şi expres stipulate în art. 384 alin. (2) din Codul contravenţional.

Mai mult ca atât, conform alin. (3) din ultimul articol, realizarea de către persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional a drepturilor sale ori renunţarea la realizarea

acestor drepturi nu poate fi interpretată în detrimentul persoanei şi nicidecum în opinia instanţei, nu poate avea consecinţe nefavorabile pentru ea.

La fel, potrivit art. 378 din Codul contravenţional, în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condiţiile prezentului cod.

Aşadar, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie, prin acţiunile agentului constatator, în lipsa motivelor pentru care s-a recurs la adoptarea acesteia în lipsa făptuitorului, instanţa opinează că legea contravenţională a fost aplicată în mod extensiv, arbitrar, neechitabil şi exclusiv defavorabil faţă de Aurica Sîrbu, fapt interzis de lege, prin ce a încălcat drepturile şi libertăţile constituţionale ale persoanei acuzate, care în final afectează iremediabil şi esenţial fondul cauzei.

În subsidiar, instanţa mai concretizează că procesul verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în absenţa făptuitorului/petiționarului, inclusiv fără să-i fie aduse la momentul întocmirii drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul, precum și decizia de sancționare, fapt confirmat prin lipsa semnăturii acestuia în toate rubricile necesare din procesul verbal cu privire la contravenție.

Instanţa mai statuează că în aceste cazuri şi prin indispensabilitatea asigurării principiului *egalităţii armelor*, care reprezintă unul dintre elementele inerente conceptului de proces echitabil, ce presupune ca fiecărei părţi să i se dea posibilitatea rezonabilă de a-şi prezenta cauza în condiţii care să nu o plaseze într-o situaţie net dezavantajoasă faţă de adversarul său (*Foucher împotriva Franţei*, § 34; şi *Bulut împotriva Austriei*; *Bobek împotriva Poloniei*, § 56; *Klimentyev împotriva Rusiei*, § 95).

De altfel, cu referire la caz, Curtea a stipulat că *necomunicarea probelor în adresa apărării* poate aduce atingere egalităţii armelor *(precum şi dreptul la o procedură contradictorie)* (*Kuopila împotriva Finlandei*, § 38, în care apărarea nu *a avut posibilitatea de a face observaţii asupra unui raport suplimentar al poliţiei*).

Astfel, în materie penală, art. 6 § 1 din Convenţie se suprapune cu drepturile specifice garantate de art. 6 § 3, de exemplu, dreptul de a adresa întrebări martorilor, iar dreptul la o procedură penală contradictorie implică, pentru acuzare ca şi pentru apărare, facultatea de a lua cunoştinţă de observaţiile sau mijloacele de probă prezentate de cealaltă parte şi în plus, art. 6 § 1 mai impune organelor de urmărire penală să comunice apărării toate probele relevante de care dispun, fie incriminatorii, fie discriminatorii [*Rowe şi Davis împotriva Regatului Unit (MC)*, § 60].

Având în vedere cele constatate, instanța apreciază că petiționarul nu mai poate formula apărări de fapt și de drept cu privire la o faptă în privinţa căreia există deja o suspiciune de neautenticitate prin nerespectarea exigențelor legale impuse prin art. 382, 384 şi 443 alin.(6) din Codul contravențional, care sunt norme de procedură esențiale în prezentul caz, iar din acest considerent, nu se mai impune nici analiza altor motive de fapt invocate de către petiţionar, care fac obiectul fondului cauzei şi nici probele acumulate de agentul constatator sau administrate suplimentar în şedinţă de judecată, la cererea părţilor.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 445 alin. (2) din Codul contravenţional, este statuat că *alte încălcări ale art.443* sau *ale altor norme imperative* din prezentul cod, pot să ducă la nulitatea procesului verbal cu privire la contravenţie, doar *în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei*.

Conform art. 381 din Codul contravențional, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile,

libertățile și interesele sale legitime, iar cu referire la probe, art. 425 alin. (6) din acelaşi Cod, consacră că *nu* pot fi admise ca probe *informaţiile acumulate prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv dreptul la apărare*, iar conform alin. (2) din acelaşi articol coroborat cu prevederile art. 442 şi 443 din acelaşi cod, *procesul verbal cu privire la contravenţie reprezintă un mijloc de probă*, prin care au fost stabilite anumite circumstanţe de fapt.

În continuare, potrivit art. 461 alin.(2) din Codul contravențional, procesul contravențional poate fi încetat și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) doar dacă se constată că *lipsa unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție* afectează *în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată*.

În această ordine de idei, instanța de judecată a constatat încălcarea prevederilor art. 382, 384, şi 443 alin. (6), iar în temeiul prevederilor art. 425 alin. (6) şi 445 alin. (2) din Codul contravențional, va admite contestația împotriva deciziei de sancţionare incluse în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 566565 (1759397193517269) din 13 mai 2025, motiv pentru care va declara nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancţionare incluse, din motivul constatării lipsei unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție care afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu a putut fi înlăturată de către instanța de judecată, cu încetarea procesului contravenţional din aceleaşi motive.

În conformitate cu prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 445 alin. (2), 461 alin. (2), 448 și 461-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația depusă de Aurica Sîrbu, completată prin contestația suplimentară depusă de avocatul Ina Perțu.

Se declară nul procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 566565 (1759397193517269) din 13 mai 2025, întocmită de agentul constatator al IP Rezina Dorin Vrabie, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, prin care Aurica Sîrbu a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 25000 de lei, din motivul admiterii de agentul constatator a încălcărilor prevăzute de art.443 şi ale altor norme imperative, care afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Aurica Sîrbu, născută *****, IDNP *****, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, din motivul lipsei unei mențiuni în procesul verbal cu privire la contravenție, care afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Președintele ședinței,
judecătorul **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului,
Judecător **Eugeniu Russ**